

Протокол

№

гр. София, 12.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **5154** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 13,30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Д. С. Г., редовно призован, явява се лично и с адв. Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – Изпълнителният директор на Национална служба за съвети в земеделието, редовно призован, представлява се от адв. Д., с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка /АП/, постъпила в АССГ на 04.05.2026 г.

ДОКЛАДВА молба от ответника чрез адв. Д. от 29.05.2026 г., с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА молба от жалбоподателя чрез адв. Т. от 02.06.2026 г.

Адв. Т. - Поддържам жалбата. Да се приемат доказателствата към административната преписка, не ги оспорвам. Други доказателства няма да соча. Моля ответникът да бъде задължен да представи по делото изготвен пред ДС видеозапис и пред изпълнителния директор на НССЗ аудиозапис.

Жалбоподателят лично - По време на изслушването пред Дисциплинарния съвет (ДС) е направен видеозапис, а по време на изслушването пред изпълнителния директор е направен аудиозапис.

Смятам, че протоколът единствено при изпълнителния директор е непълен и не отразява всичко, което се е случило там, целия разговор.

Адв. Т. - Искането ни е във връзка с това, дали е спазена процедурата по изслушването от изпълнителния директор, дали му е дадено правото да защити своята позиция. Водя допуснатите ни свидетели и моля същите да бъдат разпитани. Други искания по доказателствата нямам на този етап.

Адв. Д. - Оспорвам жалбата. Да се приемат писмените доказателства. В отговора сме посочили защо не сме приложили записи – първо, няма такова изискване от закона, второ, записите са само, за да се контролира действителността на протоколите от заседанията на ДС, които са представени. Жалбоподателят се е запознал с тях. Истинността на същите не е оспорена и смятаме, че такова искане е неоснователно. Считам, искането за представяне на видеозаписи и на аудиозаписи за неоснователно по съображения, които сме изложили в отговора на жалбата.

Представям и моля да приемете заповед, с която се допуска поправка на ОФГ в оспорената заповед. Водя допуснатите ни свидетели и моля същите да бъдат разпитани. Няма да соча други доказателства. Нямам други искания по доказателствата на този етап.

СЪДЪТ по доказателствата намира, че следва да бъдат приети представените по делото писмени доказателства, а относно доказателственото искане за представяне на видеозаписи и на аудиозаписи, съдът ще се произнесе след разпита на свидетелите.

По изложените съображения, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА доказателствата от АП, както е постъпила в АССГ на 04.05.2026 г., писмените доказателства, приложени към молба на ответника чрез адв. Д. от 29.05.2026 г., както и днес представено от адв. Д. писмено доказателство.

Введе се първият свидетел на жалбоподателя в съдебната зала.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на явилния се свидетел: И. Д. Т., ЛК[ЕИК], български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК за лъжесвидетелство, заяви:

СВИДЕТЕЛЯТ Т., разпитана, каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 от НК. О. да говоря само истината.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля.

На въпрос на съда, свидетелката каза - Познавам жалбоподателя повече от 10 години, от първия ден от назначаването му в Национална служба за съвети в земеделието (НССЗ). През целия този период аз съм била главен секретар на НССЗ. Д. заема длъжност главен директор в ГДТОО, вероятно от 2022 година по спомени, защото точно към този момент аз не бях служител на службата.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ ДОПУСКА въпроса на адв. Т., считано от 21.04.2025 година до 21.04.2026 година, какво е било поведението на жалбоподателя, като неконкретизиран и неотносим към оспорената заповед.

На въпрос на адв. Т., свидетелката каза - Мога да кажа, че жалбоподателят е изпълнявал служебните си задължения и затова оценките винаги са му били отлични. Аз съм му била пряк ръководител, възлагала съм и съм приемала неговата работа. По отношение на сигналите, аз бях председател на Дисциплинарния съвет при стартиране на дисциплинарното производство (ДП), затова съм запозната в детайли с всички сигнали. На 16.03.2026 година съм освободена, поради пенсиониране.

Сигналите първо бяха много разнопосочни. В едните се коментираше грубо отношение при разговори и т.н., друга част от сигналите бяха в полето за неспазени процедури за оценка. По същество тези сигнали първо пристигнаха при мен на флашка в качеството ми на главен секретар и на председател на ДС. В това качество на мен ми беше връчена флашката за стартиране на ДП. Аз поисках тези сигнали да бъдат регистрирани в системата за документооборот, защото така е по вътрешни процедури. В момента, в който се регистрираха и станаха официални, ги разгледах. За мен нямаше нищо основателно в тези сигнали. Първо по тематика, тъй като бяха силно разнопосочни - в различни области на поведение, касаеха събития, както от преди 1 месец, така и за годишни оценки от преди година и нещо. Сигналите са събрани от изпълнителния директор на службата и са ми предадени общо. Единствено присъстващата свидетелка Д. през месец юни 2025 година с писмен доклад, адресиран до мен и до нейния пряк ръководител - директор на Дирекция А. ме информира за събитие и грубо отношение на Д. Г. на събитие на външна организация, когато те са били участници в това събитие. Тогава с нея изрично обсъдихме подробно описаните в доклада действия, попитах я дали държи да бъде регистриран този доклад като сигнал за действия и лично аз предложих на така наречената междинна среща, когато се обсъжда дейността на всеки един служител в държавната администрация през месец юли, аз да взема отношение към доклада на Д., като пряк ръководител на жалбоподателя. Аз го направих. Д. прие моето предложение. След като се запознах с флашката беше насрочено заседание на ДС. На заседанието се обсъдиха подробно, детайлно постъпилите сигнали и описаните действия в тях. На първото заседание разгледахме всички постъпили и регистрирани сигнали, след което взехме решение, в зависимост от подробностите и обстоятелствата в описанието на сигналите, поискахме лични обяснения от някои от лицата, подали сигнал. Не за всички, а само за тези от тях, за които нямаше достатъчно конкретика. Изпратихме искане за допълнителна информация към тези лица, има протокол на това заседание, подписан от всички членове на ДС. Проведохме и второ заседание и обсъдихме и новопостъпилата информация. От тук нататък вече бях освободена. Новият председател на ДС стана заместникът ми Н. Н.. Разгледахме всички сигнали, някои приемахме за обективни, а други за несвързани. Аз съм била пряк ръководител на жалбоподателя. Присъствала съм на много от събитията, които се коментираха и за мен не е необходимо да получа сигнал, за да знам как работи един служител.

Присъствала съм на семинар в [населено място], но не съм била свидетел на нещо нестандартно или неприлично. Въпреки, че в един от сигналите се коментираше, че съм била част като свидетел.

В един от сигналите се коментираше Д. В., който е член на ДС. Коментира се, че заедно с него сме били нагрубени, но това не е вярно. Това е относно събитието в [населено място]. Били сме на годишна среща в зала, водеха се разговори, в почивките имаше също и дискусии. Д. Г. също беше там. В този сигнал се коментираше, че Д. ни е нагрубил нас двамата – мен и Д. В..

Относно сигналите за годишните оценки, аз съм контролиращ ръководител, всяка една оценка съм я преглеждала и съм давала моя оценка, след оценката на прекия ръководител – Д.. Т.е прекият ръководител дава оценката, подписват оценяваният и оценяваният, след което формулярът идва при мен, аз мога да увелича или да намаля оценката. За всеки един от случаите

на подадените сигнали, аз съм потвърдила оценките и няма оценка, която да е върната. Ако съм имала някакви съмнения, съм разглеждала в детайли и съм изисквала допълнителна информация от Д. Г., за да си съставя мнение и за да потвърдя или да намаля оценката, но аз съм я потвърждавала. Подчертавам, че годишната оценка на Д. аз я давам, а изпълнителният директор я потвърждава. Сигналите, в които са изложени възражения срещу процедурата на оценките, които са дадени, аз съм била пряк участник в тези оценки.

Нито един от подадените сигнали не е отразил, че не е съгласен с оценката във формуляра, нито е обсъждал с мен несъгласието си с оценката.

Не са налагани на Д. други дисциплинарни наказания от 2010 до 2026 година.

На въпроса на адв. Д., свидетелката каза - Когато в службата постъпи сигнал той задължително трябва да се регистрира. Сигналът от колегата Д. не беше от месец март, а беше месец юни, беше доклад, който го обсъдихме и какво да предприемем по него.

**СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:**

НЕ ДОПУСКА като неотнoсим към спора въпроса на адв. Д., защo сигналът от месец юни 2025 година за събитие, не е регистриран в деловодната система на службата.

СТРАНИТЕ (поотделно) – Нямаме други въпроси.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

СЪДЪТ въведе другия свидетел на жалбоподателя.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на явилите се свидетел: И. П. М., ЛК[ЕИК], български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК за лъжесвидетелство, заяви:

СВИДЕТЕЛЯТ М., разпитана, каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 от НК. О. да говоря само истината.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля.

На въпрос на съда, свидетелката каза - Познавам Д. Г. от 2016 година. От 11.07.2016 година работя в НССЗ в офиса в [населено място]. Д. беше директор на Главна дирекция „Съвети в Земеделието“. Знам, че Д. Г. е бил уволнен дисциплинарно. С. ми известно от разговори с други колеги на службата, чух неофициално от колеги, че е имало писма, които са изпращани до Централно управление за това, че той се е държал лошо с тях. Познавам някои от тези колеги например: колежка от [населено място] и от [населено място], които са чули за това нещо, което ще се случи. Имаше една негласна информация между колегите, че нещо се случва. Присъствала съм на годишна среща на службата през месец февруари в [населено място]. Не съм забелязала там Д. да има грубо отношение към колеги. Не съм получавала оплакване от професионалното поведение на Д. от други колеги.

Адв. Д.: Възраждам срещу въпроса.

**СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:**

ДОПУСКА като отнoсим към предмета на спора въпроса на адв. Т. относно поставянето на

оценки на служители, доколкото такива мотиви се съдържат в оспорената заповед.

Свидетелката продължава на въпроса на адв. Т. - Аз лично нямам оплакване от колега за поставена оценка. Той попълва формулярите за оценки на всичките служители от главната дирекция. С мен никой от служителите не е коментирал да е останал недоволен от годишната му оценка.

За последните години никога не се е случвало да има вербална агресия от него. Никой от служителите не ми се е оплакал от подобно поведение на жалбоподателя.

Неофициално в службата се коментираше, че Д. Г. ще бъде уволнен, не знам защо. Знаех, че срещу него е имало подаден сигнал. Информирана съм от части в един разговор с Д. В., че е имало сигнал от момиче бременно в 5-ти месец и то не се чувствало добре.

Адв. Т. и адв. Д. (поотделно) – Нямаме други въпроси.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

СЪДЪТ въведе в залата първия свидетел на ответника.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на явилния се свидетел: А. А. М., ЛК[ЕИК], български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК за лъжесвидетелство, заяви:

СВИДЕТЕЛЯТ М., разпитана, каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 от НК. О. да говоря само истината.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля.

На въпроса на съда, свидетелката каза - Познавам г-н Д. Г. от назначаването ми в НССЗ на 01.01.2022 година. Тогава бях регионален координатор на офисите в Ю. България – това са 5 офиса. Впоследствие бях и по настоящем съм регионален координатор на още 5 офиса, освен в Ю. България, и на още 5 офиса в С. България. В това ми служебно качество съм имала малко служебни отношения с Д., тъй като сме в отделни дирекции.

Аз съм подавала сигнал-жалба през месец февруари 2026 година. Тогава, месец февруари 2026 г., имавме годишна работна среща в НССЗ в [населено място]. След първия работен ден около 19,00 ч., когато приключи, аз с колегите ми от мобилните офиси в [населено място] - главен експерт М. Ц., от [населено място], старши експерт А. Д. и старши експерт от [населено място] А. М., от [населено място] - главен експерт Е. В. и от [населено място] - Н. И., излязохме на терасата, която е извън залата на свеж въздух, за да си поговорим и да се видим. Тогава към нас се присъедини г-н Д. Г. и започна разговор около приключилия работен ден и предстоящи срещи между експертите от нашата дирекция „Мобилни общински офиси“ (МОО) и експертите от главна дирекция Т., чийто главен директор е г-н Г.. В процеса на разговор обсъждахме конкретни действия от предстоящите срещи между експертите на двете дирекции. По време на разговора г-н Г. се обърна към колегите от мобилните офиси като им каза: „Вашата дейност е абсолютно безполезна за НССЗ, не работите добре и в полза на Т. и като цяло не сте полезни за земеделските стопани“. Аз взех думата, за да защита колегите си, като казах, че ежедневната им дейност подпомага земеделските стопани, както с даването на консултации, така и с извършването на посещения в земеделските стопанства. Допълних, че няма да има проблем и при осъществяването на предстоящите срещи между експертите, тъй като комуникацията до момента е била отлична и не е имало проблем. Тогава Д. се обърна към мен, сочейки ме с пръст и започна да ми крещи пред всичките колежки. Каза ми, че има проблем и това съм аз, каза, че аз съм виновна за това, че

експерти от мобилните и териториалните офиси не се разбират, нямат добра комуникация помежду си. Обвини ме пак пред тях, че съм некомпетентна, че не познавам тяхната дейност и какво правят те, че не давам консултация на земеделските стопани, че не извършвам посещения в земеделски стопанства, че не познавам интервенциите от стратегическия план, по който работим, че не правя нищо по цял ден и си седя в офиса и си клатя краката. Каза ми, че съм властна, командорка, умееща толкова добре да манипулира всички експерти, които са към Северозападен и Ю. район, че си правя с тях каквото си поискам. Той не за първи път се е заяждал с мен на такива срещи. Не съм имала професионални дразги с Д., нито на лична основа. След случая отидох веднага при прекия си ръководител – главен директор на главна дирекция МОО - г-н П. Б., разказах му случката и допълних, че този път чашата е преляла и ще споделя случилото се с изпълнителния директор доц. д-р М. М.. Г-н Б. ме подкрепи и ми каза, че това е мое право и мое лично решение. Тогава отидох при г-н М. и му разказах същото и на него. Това стана същата вечер, в рамките на един час, на същата годишна среща. Г-н М. ме изслуша и ми каза, че би могъл да вземе отношение по случая, ако направя писмен доклад до него и разкажа какво се е случило и кои колеги са били там. След като се прибрах в моя офис в [населено място], в рамките на два дни, изложих подробно случая, как е стартирал и как е приключил. Пуснах го по официалния имейл на службата, това е служебната поща. П., че сигналът ми е разгледан. Запозната съм с образуваното дисциплинарно производство срещу Д. Г., но не в детайли.

С мен сподели колегата старши експерт Ж. Г. от МОО [населено място] на заключителна среща в [населено място] за приключване на успешен проект - между първи и 03.10.2025 година, че без да е предизвиквал с нищо и седейки във фоайето на хотела с други колеги, г-н Г. е отишъл при Ж., там е имало външни хора и сподели, че Д. е отишъл при Ж., надвесил се е над него, стъпил е върху краката му и люлеейки се му е казал: „Момченце ти знаеш ли кой съм аз, ти кой си и на какъв се правиш?“. Ж. сподели, че с нищо не го е предизвикал за тази реакция. Два месеца по-късно Ж. напусна. Каза, че това не е за първи път специално от страна на Д. Г.. Не знам дали Ж. Г. се е оплакал за този случай, защото той вече не е при нас.

Когато доц. М. беше назначен за изпълнителен директор на службата през лятото на 2023 година, всички регионални координатори - шест на брой бяхме тогава, бяхме извикани в ЦУ, за да се запознаем с г-н М., да бъдем представени на него. Тогава, в присъствието на колегите регионални координатори К. М., Д. Б., извън тази среща г-н Г. за пореден път се опита да принизи нашата дейност.

Адв. Д. – Нямам други въпроси.

На въпроса на адв. Т., свидетелката каза - Нямам спомен на срещата в [населено място] да съм задавала на жалбоподателя въпрос: „Д., ти защо не ни харесваш?“

**СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:**

ДОПУСКА въпроса на адв. Т. дали жалбоподателят е бил провокиран с въпроси на тази среща.

Свидетелката продължава - Ние бяхме шест жени, говорихме си за деца и внуци, никой не го е канил, той сам дойде при нас. Не сме влизали с г-н Г. в служебен спор по време на служебните занимания в [населено място].

Получих входящ номер на сигнала ми отново по служебната поща. Не са ме викали на заседание на Дисциплинарния съвет, за да дам обяснение по подадения от мен сигнал.

Не знам дали жалбоподателят има отношение към изготвяне на моята годишна оценка, но знам, че моят пряк ръководител е г-н П. Б. и главният секретар на службата, които определят годишните оценки.

Адв. Т. – Нямам други въпроси.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

СЪДЪТ въведе в залата втория свидетел на ответника.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличност на явилия се свидетел: Д. В. А., ЛК 8493111: български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК за лъжесвидетелство, заяви:

СВИДЕТЕЛЯТ А., разпитана, каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 от НК. О. да говоря само истината.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля.

На въпроса на съда, свидетелката каза - Познавам Д. от момента ми на постъпване в Национална служба за съвети в земеделието – през 2025 година, месец февруари. Аз съм главен експерт в НССЗ – Дирекция „А.“ (ДАПИО).

Относно г-н Г. дори и в постъпването ми в НССЗ не мисля, че съм имала преки отношения, дори съм нямала и пряк разговор до този момент, в който възникна този неприятен случай на 09.07.2025г. Моят пряк ръководител д-р Д. В., директор на ДАПИО ми възложи задача - да отразя едно събитие, организирано от една неправителствена организация „Био Вселена“. Задачата беше да отразя събитието като снимам, направя видеоматериал, след което видеото се обработва и се качва в YouTube и на нашата интернет страница, за да се информират хората и да направим реклама на събитието и на службата. Нашата служба беше поканена на това събитие и

съответно аз с поставената ми задача от прекия ми ръководител и съответно Д. Г. с негови колеги бяхме на това събитие. ДАПИО освен, че анализира, планира събития - отговаря за това, и информира, тоест ние качваме интересни събитията в YouTube. На събитието организаторите - д-р С. А., председател на „Био Вселена“, ръкувах се с тях, тъй като се познаваме от предишна моя работа, разменихме няколко думи и аз го попитах дали няма нищо против да снимаме това събитие, и естествено те ни разрешиха. Аз си приготвих камерата, с която трябваше да снимам, снимах от един ракурс и отидох към втори ракурс, и вече да фокусирам, и в този момент Д. Г. скочи срещу мен неодобрявайки, че снимам. Беше видимо ядосан, приближи се твърде близо към мен и ме попита какво снимам, да не би да си мисля, че съм в качеството си на журналист. Събитието беше започнало, хората наблюдаваха и слушаха, и това беше изключително унижително за мен. Д. Г. ми каза да преустановя да снимам и аз преустанових. Седнах си притеснена, първо, защото бях унижена и второ, защото не изпълних нареждането на моя ръководител. Пуснах сигнал. На това унижение, на което бях подложена пред толкова много хора в залата, то като че ли не свърши вътре, то продължи и на вън пред самата сграда. Излизайки от сградата, има площадка, на която Д. вече беше излязъл, след приключването на събитието в залата, към мен, рязко и на много близко разстояние започна да крещи пред всички хора от моята служба, пред международни партньори – участници в този проект от няколко държави в ЕС, започна да крещи защо съм закъсняла, дори не знаех за какво съм закъсняла. Единствено го помолих да престане, защото беше унижително за мен и много добре знаех, че един такъв случай уронва престижа на институцията, в която аз работя. Уронва не само моя престиж, но и там където работя. Никога по никакъв начин не съм му давала повод на Д. Г. да се държи по този начин с мен, избягвала съм дори и преки контакти. Преди този случай съм подочувала някои неща. Моята репутация и моя авторитет бяха уронени пред хора, които познавах и от предишната ми работа. Повече от 17 години съм работила като журналист в „АГРО ТВ“.

На въпрос на адв. Д., свидетелката каза - След приключване на този неприятен за мен инцидент, аз пуснах жалба по надлежния ред. Обадих се на моя пряк ръководител и му казах за намеренията си, след което пуснах жалба.

На въпроса на адв. Т., свидетелката каза - Жалбата я подадох няколко дена след 09.07.2025 година. Лично аз я подадох на хартиен носител на главния секретар. Друг сигнал срещу г-н Д. Г. не съм подавала. Дадох сигнала на главния секретар г-жа И. Т. и не си спомням тя да ме е посъветвала тогава

нещо. Оплаках се и на нея, разказах ѝ за случая и тя ми каза, че ще направи с този сигнал каквото трябва. Записът от срещата от 09.07.2025 г. остана в камерата. Има кадър, в който жалбоподателят се спуска към мен, но след това преустанових да снимам. Няма глас на кадъра, защото стана мигновено.

адв. Т. и адв. Д. влизат в разговор помежду си на висок тон относно начина на поставяне на въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕЖДАВА адв. Т. и адв. Д. да престанат да пререкават помежду си, защото пречат на провеждането на съдебното заседание, тъй като това не е процесуалният ред за поведение в съдебна зала и ще бъдат глобени, ако продължават с това процесуално поведение.

СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:

НЕ ДОПУСКА въпроса на адв. Т. - при поставяне на камерата дали се включва едновременно звук и запис като неотнoсим.

Свидетелката продължава на въпроси на адв. Т..

СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:

НЕ ДОПУСКА въпроса на адв. Т. дали свидетелката е закъсняла за провеждане на срещата.

На въпроса на адв. Д., свидетелката каза - Изключих камерата в момента, в който г-н Д. Г. ми каза да приключа да снимам.

СТРАНИТЕ (поотделно) – Нямаме въпроси.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

СЪДЪТ по доказателственото искане на жалбоподателя чрез адв. Т. за предоставяне на видеозаписи и аудиозаписи намира следното:

По съображенията изложени в писмения отговор на ответника чрез адв. Д., искането за предоставяне на видеозапис от заседанието на Дисциплинарния съвет е неоснователно, тъй като видеозапис е направен единствено, за да гарантира достоверността на протоколите, а от страна на жалбоподателя няма оспорване на тяхното съдържание.

Основателно е искането за предоставяне на аудиозапис от изслушването, проведено при изпълнителния директор на НССЗ, с оглед проверка спазването на процедурата по чл. 93, ал. 1 от ЗДСл.

Адв. Т. – Моля да се предостави и записа на свидетелката от 09.07.2025 г., за да се преценят твърденията ѝ. Други искания нямам по доказателствата.
Адв. Д. – Нямам други искания по доказателствата.

СЪДЪТ, с оглед преценка достоверността на показанията на свидетелката Д. В. А. намира искането за изискване на твърдения от същата запис за събитието от 09.07.2025 година за допустимо и относимо към спора, поради което следва да бъде уважено, с оглед на което
ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДОСТАВЯ на ответника възможност в 7-дневен срок, считано от днес да предостави на съответния технически носител копие от аудиозапис за проведено изслушване по реда чл. 93 , ал. 1 от ЗДСл на жалбоподателя Д. Г. пред изпълнителния директор на НССЗ, както и в случай, че такъв запис е запазен, копие от видеозапис на свидетелката Д. В. А. за събитието от 09.07.2025 г.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 30.06.2026 година от 13.30 ч., за която дата и час страните са уведомени от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,05 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: